

דברי הכפר

"ביתו של האדם מבצרו". סיר נלסון דה - מיל

מְשַׁל של אֵיזוֹפּוּס מספר: שבאחד הימים
הזמין זָאוּס את כל החיות לסעודה.
כולם באו, חוץ מן הצב.
למחרת שאל זאוּס הנעלב את הצב, מדוע לא בא.
ענה הצב: "אין טוב לי מביתי".
התשובה הכעיסה את זאוּס, והוא העניש את הצב:
מאז הצב נושא את ביתו על גבו.

מתוך: **מוצא המילים**: מקורותיהן וגילגוליהן של המילים שבפינו. מאת: אברהם שטאל, דני קרמן

גיליון מס. 2287 * י'א טבת תשע"ב * 6 בינואר 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

משולחן העורכת

לפני כשבוע ימים קיבלתי מכתב אישי במייל, מכתב זועם מבן משק, המתלונן על הצנזורה שנעשית לעלון לפני שליחתו אליכם בדואר האלקטרוני. היו גם תלונות מבנים אחרים. אני שולחת לכם הבנים כאן מכתב פתוח, עותק ממכתב התשובה שלי לאותו בן משק. קראו אותו כמו נכתב אל כל אחד מכם בנפרד.

בן משק יקר

לפי מידת התוקפנות במכתב שלך אלי, אני מבינה שאתה כועס. ושאתה חושב שיש לך זכויות של מעורבות בחיינו הקיבוציים. אתה אפילו מתנה את קבלת העלון שנשלח אלייך כמחווה של רצון טוב, ואני מצטטת: "באופן הנוכחי, איני רואה טעם בהמשך קבלת המשלוח של "דברי", אם לא את הכל, אז אתה מעדיף שלא ישלחו לך את העלון בכלל.

אני מבינה שאתה חושב שכבן משק מגיע לך לדעת כל מה שקורה כאן בבית הקיבוצי שלנו. עם זאת כאדם בוגר אתה בטח גם מבין ויודע, שבכל בית יש חלק אינטימי, שהוא לא לחשיפה, אפילו לא בפני הילדים האהובים.

והדיונים בינינו החברים, שנערכים מעל דפי העלון הם אינטימיים. לעיתים נכתבים הם בדם הלב. ישנן התלבטויות ושיחות נפש וכעסים, והם שלנו כאן בבית בלבד. הם בטח לא לתפוצה במייל. מותר לי לא לרצות שתקרא מאמר שכתבתי בנושא פנימי של הקיבוץ שלי, הוא גם לא מכוון אליך ולא לוקח אותך בחשבון מלכתחילה.

כשאתה החלטת לעזוב את הקיבוץ. בטח כבר אז הבנת, שלעזוב, זה נקרא לא להיות כאן. זה נקרא לא לקחת חלק בחיי היומיום שלנו, בקשיים, בויכוחים, בהסכמות, בהתלבטויות, כמו גם בקבלת זכויות וגם/או בכיסוי החובות.

כמו שאני רואה את הדברים, יש לך הורים בקיבוץ – שם זה הבית שלך - עד כמה שההורים מרשים. הקיבוץ הוא לא הבית שלך. אי אפשר לעזוב מקום וגם להיות בו מעורב, לקחת בו חלק.

ולצנזורה. הסיבה האמיתית שהתחלתי לצנזר, החל ממאמרים אישיים, מאמרים בנושא הכפר השכן, וכלה במאמרים בנושאי הפנסיה ושיוך הדירות, בהם עסקינן לאחרונה, היא בעצם החשש מפני האינטרנט, שהיום פתוח לכל העולם. ואנחנו לא מעוניינים להכניס לכאן (לבית שלנו) את העולם, שיכול לכלול גם חלקים עויינים.

לידיעתך, לאחרונה אני מצנזרת לא חצי מהמאמרים – אלא - את כולם. וויכוחים ודיעות של חברים כאן הם בינינו, הם לא לתפוצה המונית. עם ביבי אין לי את הקשרים שיש לך כנראה, כך שאני לא מבינה מה הכנסת אותו לכאן?

ואיך הגעת ל"סתירת פיות, פגיעה בחופש הביטוי והמידע ועוד נושאים וערכים אשר לא במקרה היום הם בראש סדר היום הציבורי..." איך זה שייך לכאן? עם הזכויות שאתה מבקש לעצמך, אולי אתה דורש שנשלח לך גם את דפי המידע? סיכומי ישיבות? או שאתה רוצה לעזור בפתרון חובות הקיבוץ. אולי בכלל תבקש לשבת בישיבות של הנהלת הקיבוץ...

אתה רוצה לקרוא מאמרים בנושא שיוך הדירות, זה מה שמרגיז אותך שאתה לא מקבל אותם. אגב מה עם נושא הפנסיה, לא מעניין? אומר לך את דעתי בנידון: בכל העולם כשהורים מורשימים לילדיהם, זה בדרך כלל מופיע בצוואה ואין לילד שום ענין ונגיעה בוויכוחים או בשיחות שיש ביניהם בנושא. לבני משק יש תפיסה מוזרה, (מאין זה בא?) שהכל מגיע להם, גם כשעזבו והלכו?! האם הבית שלך פתוח שאני אראה את כל ההתנהלות שלו? אתה רוצה חלון פתוח לבית שלי והבית שלך הוא פרטי בפניי. יש כאן עיוות של חשיבה. או שזה פינוק וחוסר גבולות.

ואני רוצה לתקן אותך, זה לא עלון 'יפה' שאתה מקבל. אתה מקבל את העלון של הקיבוץ: שהוא תמונה של 'מה נשמע' ו'פירורים', ימי הולדת, חדשות של שמחות חגים וימי אבל. מידע כללי על היוזמים שלנו. אירועים בקיבוץ, שרובם אף פתוחים אלייך ולעיתים אף מזמינים. אתה לא מקבל את השנוי במחלוקת, את האינטימיות שבחברה שלנו. נכון, אתה עדיין יכול לקרוא הכל בעלון המודפס בבית הוריך. וכך ימשיכו להתנהל הדברים. (ואני אמשיך לא לדעת עלייך כלום).

תפקידי כעורכת העלון, הוא לשמור על הבית, מבחינת הוצאת לשון הרע. ולשמור שלא יצאו כתבות ומאמרים שהם לדעתנו, חומר קריאה פנימי בלבד.

בברכה. שושנה.

עורכת דברי הכפר.

נ.ב. בינתיים אני מבינה שקם בן משק (אינדבידואליסט? עו"ד?...) והוא מצלם ומפיץ אליכם את הכתבות שהורדתי בעריכה..... יש לזה שם – לשימוש בחומר כתוב של אחרים והפצתו ברבים. כן, ויש לזה גם הרבה יותר מטעם רע. ש.ש

ימי הולדת

13.1	יוסי מלינה נירה קורן יונתן כהן (נכד רינה כהן) הדר זיו (מש' אלמן) יונתן וגרייס שיינגזיכט (נכדים)	8.1	תמי פוטש ירדן שרקי גלעדי נילי בן-צבי (נכדה)
14.1	אסתר נצר	9.1	אורי שובל מקס ישי פינק (נכד)

מזל-טוב!

10.1	הדס סינה (נכד) אריאל-משה קולט (נכד) עליה פרלסון (נכדה)	11.1	אסטל חצור לי איסטון (נכדה)
12.1	פרל בן-עטר דין בן-צבי (נין)		

נזכור			
מר שמואל וולפסדורף	21.12.94	בטבת תשנ"ה	יח
יענקל מנדזיג'ורסקי	27.12.07	בטבת תשס"ח	יח
גב' ראי קולט	7.1.99	בטבת תשנ"ט	יט

טוב להודות להשם ולהריע לשם קודשו

זהו חברים, ברוך השם.
תמו ימים רבים של חוסר וודאות, ימים רבים של מחשבות על מר גורלי.
תמו ימים רבים של ספקולציות, ימים רבים של דחיות, ריגושים והכנה לניתוח,
שנעו בין שיאים גבוהים וחזרה לשגרת היום יום.
ובכל הימים האלה בטחתי בהשם, ושאתי עידוד מאחי החולה ומחברי הקרוב,
שחולים במחלה הארורה, ונלחמים בה בכבוד.
הייתה לי גם אופציה של הקרנה, אבל סמכתי על הרופא שניתח אותי לפני כ-6
שנים בהצלחה, ולאחר המפגש איתו, התחזקה אצלי ההרגשה וההחלטה שאני
בידיים טובות.

בתאריך 21/12/11 אושפזתי במחלקה הנוירוכירורגית ברמב"ם, והתחושה
הייתה שחזרתי הביתה לאחר 6 שנים, וראיתי את המחלקה המוכרת והצוות
שגם זכר אותי, ובאחת הפיג את המתח שהיה אצור בי.
למחרת, עברתי את הניתוח ולשמחתי היה קצר, מהיר ובהצלחה, תודות
למיומנות של המנתח ועוזריו. נשארתי להשגחה עד יום ראשון, ולאחר ביקור
הרופאים, שהתרשמו שאני במצב נפשי וגופני טוב, קיבלתי אישור להשתחרר
עם תפרים על הראש. (הוצאתי אותם ביום שני במרפאה אצלנו).

הייתי שמח לו היה באפשרותי לבשר לכם שאני עכשיו נקי מגידולים נוספים,
ולא כך הוא, אבל אני שמח שאת מה שראו הוציאו, ועל כך אני מודה לאל.

אני מחלים עכשיו בבית (חופשת מחלה), ושולח ברכת החלמה ובריאות לכל
החולים, ובמיוחד לג'וני הרמץ, שנבצר ממני לבקרו בזמן שהותי במחלקה.

תודה לכל המבקרים ודורשי שלומי.

משפט ששמעתי מגיסי הפולני, ואני לא כל כך סגור על המשמעות שלו, שאומר
– הרופא ובית החולים הכי טובים הם אלו שאתה לא מגיע אליהם, ואני אומר,
שאם כבר, אז כמו כל דבר, להגיע אל הטובים ביותר.

בריאות ושלוות הנפש לכולם, ושנדע רק ימים טובים.
מה שהיה היה, העיקר להתחיל מההתחלה.
ושיעבור הכל ממול.

כניסת שבת - 16:31
יציאת שבת - 17:32
פרשת השבוע - "ויחי"

שבת שלום, מנוחה ושלווה,

שבי

*** מצטערים ~ לא לוקטו ולא נכתבו פירורים השבוע

בני אדם הם היצורים היחידים שמרשים לילדים שלהם
לחזור הביתה.

ביל קוסבי

היכן שאנו אוהבים שם הוא הבית.
בית שרגלינו יכולות לעזוב, אך לא ליבנו.

אוליבר ונדל הולמס

קודם אנו מעצבים את ביתנו; ובהמשך, הבית שלנו מעצב
אותנו.

וינסטון צ'רצ'יל

הבית אינו המקום בו אתה חי, אלא המקום בו מבינים אותך.

קריסטיאן מורגנסטרן

משולחן מנהל ומשק

ביטוח מזגנים ומקררים

חברים המעוניינים לחדש את ביטוח המזגנים ומקררים אצל "ששי קירור", מתבקשים למלא ולחתום על הדף שחולק בתאים. כל מי שיעביר את הדפים אלי עד לתאריך ה- 15/1/2012 יהיה מכוסה כבר מתחילת השנה. כל חבר יכול לבטח את הציוד שבביתו אצל מי שהוא רוצה.

לוח מודעות אלקטרוני

לאחרונה פנו אלי חברים שעדיין מסתכלים בלוח המודעות האלקטרוני ואולי גם בערוצים האנלוגיים, בטענה שישנה תקלה. אז ההסבר הוא כזה: חברת HOT עלו על התדר של הערוץ הפנימי שלנו ומאחר וכבר לא הייתה ברירה, הטכנאי שלנו נאלץ למצוא תדר חלופי. כדי שחברים יוכלו למצוא את אותו תדר חדש, הם צריכים לסרוק בטלוויזיה בבית ולמצוא את התדר החדש. כן סריקה כמו שעשיתם פעם לפני שהיה ממיר של HOT.

אורי שובל

מהמרפאה

כרטיסי חנייה לבי"ח צפת:

כרגע המועצה לא הגיעה לסידור עם ביה"ח ולכן עד להודעה חדשה יש לשלם כניסה לביה"ח במזומן.

כשיהיה משהו חדש, אדווח.

דורית

אני יוצא מהארון

האמת היא שלא ידעתי כלל שאני בתוך הארון עד שמישהו נעמד לידי ובלחישה רועמת לחש לי: "לא נעים לי להגיד לך אבל כל הקיבוץ כבר יודע!" מאותו רגע נורא נקלטו בתודעתי שני דברים:

א. שאני בתוך ארון.

ב. שצפוף לי שם ואני רוצה החוצה.

אז למען הסר כל ספק ולמען הסר כל חלק מיותר של הארון, אני מודיע חגיגית שכן! הסתובבתי במשך למעלה מחודש עם קטטר תלוי מהרגל השלישית (או הרגל הראשונה – תלוי כיצד האגו הגברי מסתכל על זה).

היציאה מהחושך לאור פותחת המון אפשרויות: קחו למשל את הבטוי

המפורסם באנגלית: "He wears his heart on his sleeve"

וכעת המקבילה שלו "He wears his bladder on his leg"

או אם נטוס לחלל עם החללית של "Star Trek" של מיסטר ספוק וסקוטי, נוכל

להשתמש בבטוי: "To boldly pee the way no one has pee'd before"

בתקופה זו הבנתי עוד מספר דברים, למשל, כנראה למעלה מ-60%

מאכלוסיית הגברים עוברים דבר כזה ולרוב מחזיקים את זה בבטן ואולי גם

מקבלים אולקוס נפשי.

ישנה גם תופעה מדאיגה של "הדרת נשים" בקטע הזה. מי שיצר את האדם

החליט לתת רק לגברים

צ'ופציק כזה שנקרא "ערמונית". מאחר ואני לא יצרתי אף אחד, (טוב שישה

ילדים ו-12 נכדים, אבל מי סופר?) אני גם לא לוקח אחריות על המחדל.

שתוקם מיד ועדת חקירה בנושא!!

טוב, לא אלאה אתכם יתר על המידה אבל למעוניינים יפתח כנראה בקרוב,

קורס גמילה מקטטר. כי יש לדעת, העניין ממכר! ב"בנק הזמן" אני מוכן ללמד

את המעוניינים את רזי קשירת השקית לרגל.

(מקורות: בבל"ת רבא, פרק ז, פסוקים ז עד כז)

שבחי מעוז

בהמשך לקטע הקודם הגעתי לאחר כבוד למחלקת האינסטלציה של בית

החולים שלנו "זיו" בצפת.

בלי להכנס לפרטים בריאותיים (את הנזק עשיתי כבר בקטע הקודם) אני רוצה

להודיע כבל עם ועדה שנפש כזה מזמן לא היה לי!! חלקת אלוהים קטנה

שכוללת מיטה עם כל הדרוש לשימוש בה, מקלחת ושרותים צמודים. פנסיון

מלא כלומר שלוש ארוחות ביום בהגשה מלאה, עם תוספות ו"במקום" כמו

בימים הטובים בקיבוץ. צוות מורחב של אנשים טובים שדואגים לך בכל שעות

היום והלילה כלומר גם ב 3:00, 5:00, 7:00 ופשוט מונעים ממך את הנזק

הנגרם מעודף שינה.

תחילה נראים אנשי הצוות כמחמירי פנים וקשוחים, מפחיד קצת אולם גיליתי להפתעתי שמשפט הקסם "בוקר טוב" מזיזה להם את שרירי הפנים עד שמתקבל חיוך מרנין למדי.

ובכן, כל האפשרויות פתוחות למי שמועניין להשתעשע ב Pity party או לחלופין לנצל את המעמד ולהנות מכל דבר ביקום הקטן והזמני שלך. אני בחרתי בדרך השניה ואכן יצאתי מלא התפעלות מהמקום, מהאוכל, מהשרות, מהטיפול ובעיקר מאנשי הצוות, החל מהרופא הבכיר ועד לחמודה מגוש חלב השוטפת ביסודיות את הרצפות מספר פעמים ביום.

אפילו הנייר בשרותים הדהים אותי ביכולת הספיגה שלו!! יהיה מוגזם משהו לאמר שאני ממליץ על נופש כזה אבל.... אם כבר, בהחלט אז כבר!

למי שצריך תרגום: כל הכבוד למחלקה האורולוגית של בית החולים "זיו" בצפת. יישר כוח!

הדרן

לא יכול שלא לציין גם את השלוחה הבריאותית אצלנו, כלומר מרפאת כפר הנשיא. נכון... יש תור וכל אחד מאתנו נמצא בקצה התור באיזה שלב, וזה הרי הדבר הנורא מכל שיכול לקרות לנו בחיים... לא?! אבל... וזה אמנם קצת גדול לעוד קטע, אבל... כל הכבוד לצוות שלנו על המקצועיות, האכפתיות והאנושיות... בעיקר האנושיות. מקווה שאף פעם לא יהיו רובוטים "יעילים" במקום צוות אנושי!

ולכל מי שהתעניין וכן לכל מי שזה "שמחת זקנתי", כמו שאומרים – שתהיה לכולם שנה טובה עם הרבה בריאות..... הרבה, הרבה בריאות... ותשתינו חופשי כל השנה !!!
כל השאר זה פוליטיקה.

בנק הזמן

אני מברך את יוזמי 'בנק הזמן' וגם צירפתי את שמי לרשימה. אך אני מודה שאינני מבין את עיקרון והרעיון הבסיסי של הדבר. הרי לא נראה לי שמישהו שזקוק לשירותיי, יצטרך קודם להצטרף לשורותיו של 'בנק הזמן'. אולי אין למישהו הזה מה להציע בתמורה /, בכל זאת אנשים שהחיים קשים להם כלכך שאין להם עודפי כוח למסור לאחרים. חוץ מזה, אני לא רוצה לשאול כל מי שפונה אלי אם הוא נרשם כבר ברשימת 'בנק הזמן' פשוט לא נעים לי.

גם לא נעים לי לרשום לזכותי ברשימה כל שהיא, שעשיתי מעשה טוב. אף אחד לא חייב לי על זה. את ההרגשה החמה המלטפת קיבלתי מעצמי, במיוחד שאין מאחורי זה ענין של חובה. לא מתאים לי לתת ביד אחת ובו זמנית, לפשוט את היד השניה לקחת תמורתו. בכל זאת הייתי פעם קיבוצניק וחלק נשאר לי בנפש. יש דברים שעושים פשוט למען.

הסתכלתי ברשימה ונדמה לי שרוב המשתתפים מוכנים לעשות דברים שהם ממילא נהנים מעשייתם. טוב הדבר בכל מקרה, וטוב שנרתמו ליוזמת בנק הזמן. - כמעט כתבתי בנק הדם, אך הוא, מזמן, לא מוכן לקבל ממני את הנוזל האדום, ולכן אני מודיע שמבחינתי, אשמח לעזור לכל מי שימצא את הצורך לכך ובלי שום התחייבות, כל עוד שיש בי פנאי וכוח. (ורצון כמובן).

דויד קולט

בנק הזמן' חשיבה אחרת

ההרגשה הלא נעימה הזאת שאני עושה משהו כדי לקבל משהו, מובנת בהחלט. אך לטעמי יש משהו קצת אגואיסטי בהרגשה זו, מן הטעם הפשוט, שכדי לדעת לתת צריכים גם לתת לאחר את אותה אפשרות.

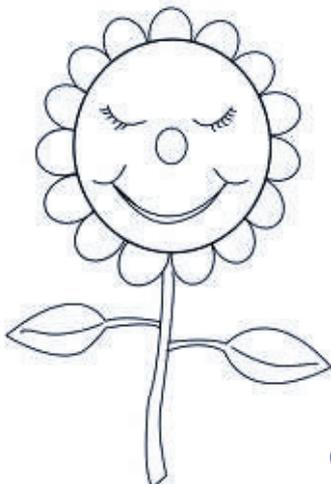
בעולם הגדול מדובר בכסף ואז אם אני קונה בגד בחנות, ארגיש הרבה יותר טוב, מאשר להרגיש שעשו לי טובה ונתנו לי בגד.

אם אעשה הכל בחינם, אני אמנם ארגיש טוב אבל המקבל ירגיש אולי מעין מחוייבות לא נעימה.. זה בדיוק מה שבנק הזמן מנסה לבטל. כלומר אין צורך להתבייש לקחת/לקבל, כי אתה גם נותן.

בנק הזמן מאפשר לאנשים לתת לאחר מבלי להכניס את האחר למצב רגשי מביך. ומאחר וכסף נחשב למשהו "מסריח" אנחנו עושים זאת ביחידות של זמן.

לפעמים, לתת קל יותר מאשר לקבל. בואו ניתן גם למקבל הרגשה טובה.

דוד אלמן

אחד המענקים היפים ביותר של החיים,
שאין אדם שיכול ברצינות לעזור לאחר,
בלי לעזור לעצמו.

(רלף וולדו אמרסון)

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

למרגולתיו של הר גבוה בפתחה החשוך של מערה
נפגשו לשיחת צמד מכרים ותיקים: **הרע והלא נורא**
ישבו לשוחח על הא ועל דא
ועוד עינייניי המקום והשעה
פתח בשיחה **הרע** ושאל: "נו ידידי מה חדש?
איך אצלך בזמנים שכאלו המרגש?
"אתה יודע" השיב לו הברנש
"אצלנו כששואלים איש את רעהו: מה קרה?
התשובה בדרך כלל היא: לא נעים אך **לא נורא**..."
"מעניין" אמר **הרע**, אצלנו הגישה קצת אחרת
כמו שכתב פעם המשורר: אצלנו כשרע זה רע לתפארת...
"עצוב לשמוע" אמר **הלא נורא**
"אצלנו מעדיפים להתמקד בחצי הכוס המלאה..."
הגענו למסקנה שעדיף כך לחשוב
לומר **לא נורא** ולקוות לטוב...
חבל שאצלכם מעדיפים לומר **שרע**
ולחשוב שאפילו המצב עוד יהיה איום ונורא..."
"יש בדברך עניין של טעם
אך אם כך על מה ומי נפרוק את התסכול והזעם
אם לא נראה את חציה הריק של הכוס
על מה ועל מי נוכל להתעצבן ולכעוס?..."
"עצה לי אליך ידידי הוותיק
רע היא בדרך כלל נבואה המגשימה את עצמה
לעומתה **לא נורא** הוא ביטוי עם המון נחמה
כדאי לך אם כל **הרע** הזה מיד להפסיק!
דע לשמוח בחלקך - תראה שזה יספיק..."

תשאלו ודאי: אז מה קשור המשל לעיניני חמורים?

ואשיב: רק חמורים לא מבינים
במה דברים אמורים...

אבי

מבזקי התנועה / אביב לשם

ועידת התנועה: ועידת התנועה הקיבוצית, ה-4 במספר, ב-12/1/2012 בסמינר אפעל. במוקד: שבע קבוצות דיון שיעסקו בניסוח מאפייניו של הקיבוץ בשנים הבאות, מעין גיבוש "תעודת זהות" מוסכמת בנושאים הבאים: **ערבות הדדית:** באילו תחומים תתקיים הערבות בין הקיבוץ לחבריו וביניהם, מה היקף הערבות, ומה המקורות הכספיים למימוש הערבות. **כלכלה:** נכסים משותפים וניהול משותף. **צמיחה דמוגרפית:** קליטת חברים בלבד? **תרבות:** הקיבוץ כחברה ישראלית יהודית חופשית. **חינוך קיבוצי:** האם קיים? אם כן, מה מאפייניו. **"חצר" הקיבוצית:** "לא כפר, לא עיר". או שעכשיו גם כפר, גם עיר. **מעורבות, השפעה:** מקומו של הקיבוץ בחברה הישראלית כגורם משפיע. ה"צירים"- נציגי הקיבוצים הם אלה שהשתתפו במושב הראשון שהתקיים בדגניה, אוקטובר 2010, אלא אם התחלפו או הוחלפו בהחלטת הקיבוץ. ניתן לברר בכתובת

mazkir@tkz.co.il

דרורי ושות' לשירותך: המחלקה המשפטית במטה התנועה טיפלה ב-500 פניות של קיבוצים, ממלאי תפקידים וחברים בשנה האחרונה. עורכי הדין במחלקה הם מיכי דרורי, יעקב אברהמי, אמיר גנז. תחומי הייעוץ של השלושה כוללים פיקוח, בקרה ומעורבות בתיקון תקנונים, פגישות עם הנהלות, השתתפות באסיפות ובפגישות עם אנשי רשם האגודות השיתופיות, לפי בקשה של קיבוץ. ייעוץ משפטי לחבר ניתן בנושאים כמו דיני המשפחה והמעמד האישי, העבודה, מקרקעין, חוזים, נזיקין וירושה.

סיימו בהצלחה: 1,200 משתתפי מסע י"ב בנגב סיימו בהצלחה 4 ימי רכיבה על אופניים מירוחם לנאות הכיכר. ארגן- אגף המשימות. בדרך פגשו אישי ציבור ונציגי עשרות ארגונים ועמותות לשינוי חברתי, והכירו את מגוון האפשרויות להתנדבות בשנת השרות.

כדאי להתגרש בקיבוץ המתחדש? יום עיון על גירושים, פרידה וזכויות חברים מנקודת ראות הנהלת הקהילה. יום עיון שיזמה התנועה, יתקיים בראשית חודש פברואר (יום ד', 1/2 בבית התנועה בתל-אביב). מרצים בכנס עו"ד נעמי אשחר- משרד שלמה כהן בע"מ, ועו"ד מיכי דרורי- מנהל המחלקה המשפטית של התנועה הקיבוצית. לפרטים והרשמה- אתי-03-6925245

נפרד: איתמר שוויקה (ברקאי) מסיים עבודתו באגף הכלכלי של התנועה, בדרך להחלפת יהודה ברעם כמנכ"ל קרן חבצלת. במידעון האחרון נפרד איתמר מעמיתיו. בסוף דפי המידע כתב: "היו אלה שנים מעניינות ומרתקות עבורי. אני רוצה להודות על שיתוף הפעולה לכל עמיתי בתנועה, רכזי המשקים וחברי הקיבוצים, עמם עבדתי בשנים האחרונות. ולרזי יהל מחליפי, אני רוצה לאחל הרבה הצלחה בתפקידך החדש- ישן".

מתחבר: מה שהחל כ"פורום הקיבוץ המתחדש" מקבל מיסוד וחלק במטה התנועה. השבוע מוציאה התנועה מכרז לאיתור מועמדים לעבודת ריכוז פורום "קיבוץ מתחדש". היקף המשרה- 60%- כניסה לתפקיד- הצעות יש לשלוח לאירית בפקס: 03-6951407

או בדוא"ל: iritg@tkz.co.il

בקרו אותנו באתר הקיבוצים www.kibbutz.org.il

הפינה הויזואלית

קצת נוסטלגיה: את חדר האוכל הישן הורדנו בשנת 1986 אם אינני טועה.
מעט לפני הפרוק היה המבנה לאוסף מקרי של חדרים שנתן אופי מיוחד למקום

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 06.01.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #01

Village News: No news this week - as all the available space was used for articles about privatization.

Birthdays:

08.01	Tami Potasz Yarden (Sharkey) Giladi Nili Ben-Zvi (granddaughter)	09.01	Uri Shuval Max Yishai Fink (grandson)
10.01	Hadas Cina (grandson) Ariel-Moshe Collett (grandson) Elia Pearlson (granddaughter)	11.01	Estelle Hatzor Lee Easton (grandson)
12.01	Pearl Ben-Atar Dean Ben-Zvi (great grandson)	13.01	Yossi Molina Nira Koren Yonatan Cohen (R. Cohen grandson) Hadar Ziv (Ellman granddaughter)
14.01	Esther (Hatzor) Netzer		Jonathan & Grace Scheingezicht

Commemorations:

21.12.94	Mr. Sam Wolfsdorf	בטבת תשנ"ה	י"ח
21.12.07	Yankel Mendzagorski	בטבת תשס"ח	י"ח
07.01.99	Mrs. Ray Collett	בטבת תשנ"ט	י"ט

NOTICES

FROM THE CLINIC

The Regional Council has not yet arrived at an agreement with Ziv Hospital administrators, therefore there are still no parking passes available. Drivers must pay for parking by the hospital. If there is any change, you will be notified.

Dorit

From the Managing Director - Baruch Cohen

Many people have asked if they will be able to continue insuring their large electrical appliances (fridges, AC units). Yes, Sussi Refrigeration will continue servicing our needs. Just fill in the form that you will find in your mailbox this week and return it by 15.01.12 to Uri Shuval. You will be covered as of 01.01.12

From the Administrator - Uri Shuval

Many people have complained about problems with the analog TV stations (not the HOT). This was caused by the HOT cable system using the same signal for their programs and we had to find another channel signal for the analog stations. This was done, but now you have to realign your TV stations (like you once did before cable programming). Instead of Harold, Eric Lynton is currently running the system, so you might want to have a word with him.

FROM SHABI

Shabi is home, recuperating from his operation. On 21.12.11 he was hospitalized in the neurosurgery department of Rambam, (where he was taken care of 6 years ago) and underwent an operation to remove a growth. There are no guarantees that it will not return but he is happy to be home again and offers wishes for a speedy recovery, especially to Johnny Harmatz, who is also in Rambam. Shabi thanks all the well wishers and visitors and quotes his brother in law: the best doctors are the ones you don't need. Shabi adds: but, if you need a doctor, may it be the best one available!

From the Editor - Shoshanna Sharkey

About a week ago I received a letter from one of the B'nei Meshek, who does not live on KH, complaining about censorship of articles dealing with the privatization of housing for members. There were complaints about this by others, none of whom live here, so the following is an open letter directed to each of you personally.

I understand from your letter that you think that Bnei Meshek who do not live here have a right to know everything that happens on KH, the members kibbutz. As an adult I would expect you to understand that every household has matters that they consider intimate - i.e. for discussion amongst themselves only. The articles currently covering the issue of privatization of housing is one of those emotionally charged issues which are for members only - as it affects them. There are a lot of dilemmas, anger, uncertainty - which people want to feel safe expressing amongst themselves. This communication is certainly not for public consumption over the internet or email. It's my right, and the right of other members, NOT to want outsiders to read about our personal anguish.

When you decided to leave, as an adult, you already understood that to leave means not to be HERE. You do not take part in what happens here daily, you have no part of our financial woes, our struggles to keep this a society that we want to be part of, our dilemmas, our hopes, and you not have the rights that are attendant to being a member here.

At the most, your parents home is your home, if they allow you. The kibbutz is NOT your home. You cannot leave a place and still pretend to be an active member of the community.

The reason I first decided to censor some of the issues we discuss: like those concerning our nearest and dearest neighbors on the hill, housing and pensions is because we were worried about what goes out over the internet and the fact that much of what we have to say about them, is NOT for public consumption. You know, as well as we do, that everything on the net is reachable in some form by others. We do not want to be on display for all the world to see.

Arguments and dilemmas of our members are between us, here in KH, and not for the rest of the world. I can't understand your reference to BiBi....

From the above, to claiming that we are 'trying to shut people up' (you) by not allowing free expression on issues that are relevant all over the country, I can't follow. You are demanding, as a non member and non resident, to be privy to all of

our discussions. Perhaps you also want our information pages and minutes of our meetings? Or would you perhaps like to offer us help and advise us how to solve our financial woes? Maybe you wish to be proactive and sit in on Secretariat meetings?

What troubles you is not having access to all the articles about the housing issue? Other issues don't interest you? My position is a bit more direct: all over the world parents (who can) leave inheritance to their children. Sometimes it's to only one child of many, sometimes it's equal between the children and sometimes...it's to the pet cat or Aunt Tilly! The inheritance that appears in a will is NOT dictated by the children or any of the inheritors. Actually, if they are, it's enough to invalidate the will. Now, let me ask you, as someone who left the kibbutz: is your house open to everyone, does everyone from KH have the right to know exactly what is happening with you, including all your finances? You want free access to us but do not give it in return - is that outlook not a bit warped? Or perhaps you never learnt where the borders lay?

What you receive over the internet is not just the nice and innocuous 'news'. You get the weekly news, the birthdays, anniversaries, commemorations, notices about what is happening during the week or coming week. This is knowledge for general consumption. You do not receive anything that relates to the dilemmas that KH is facing, you probably read it when you visit your parents or if they mail it to you, while I continue to know absolutely nothing about you....

As editor of the news and internet site, it's my job to see that KH is protected. There are also issues of libel and slander that have to be addressed. The things which are censored are internal issues and not for public address.

Shoshanna Sharkey - Editor

PS - In the meanwhile, one of the Bnei Meshek (an individualist? a lawyer?) has taken it upon himself, with no authority from us, to scan and publish all the articles over the internet. This is in very bad taste.